

Overweging zondag 13 oktober 2013.

'bedankt dat je er voor me bent'.

We hebben allerlei dagen in het leven geroepen om dankbaar te zijn naar mensen toe: Vaderdag, complimentendag, secretaressedag, Moederdag, thanksgivingday, en noem maar op.

Blijkbaar hebben we deze dagen nodig om af en toe eens tegen elkaar 'dank je wel' te zeggen. Om iemand een schouderklopje te geven of in het zonnetje te zetten.

Het is blijkbaar moeilijk om gewoon spontaan iemand te bedanken.

Jezus merkt dat vandaag ook. Tien mensen die hij de helpende hand toesteeft. Mensen die vreemd en ongewenst zijn en die je eigenlijk maar het beste kunt mijden.

We kennen ze wel; mensen waar je het liefst in een boogje om heen loopt.

Maar Jezus zegt tegen hen waarom zou jij niet welkom zijn, waarom zou jij niet mee mogen doen, ben je soms melaats en dan melaats in de betekenis zoals wij die nu vaak gebruiken. Iemand die melaats is die telt niet mee, mag niet meedoen in onze kring, valt buiten het geven en ontvangen.

Nou van de tien mensen er is maar een zo netjes, en ik denk niet dat Jezus daar op zat te wachten, om terug te komen en om hem te bedanken. Het zegt meer over die 9 dan over Jezus want Jezus helpt niet uit ijdeluiterij zoals wij wellicht vaak wel doen. Wij zitten vaak wel op een bedankje te wachten. Alleen die ene die komt spontaan terug en zegt 'dank-je-wel' dank dat jij er bent voor mij.

Wat hadden wij gedaan? Wat doen wij als iemand iets voor ons doet of iets doet waardoor wij weer mee kunnen, weer mee mogen doen?

Hebben wij ook een vaderdag, een Moederdag, een secretaressedag of wat voor een dag nodig om dan dank-je-wel te zeggen?

Wat vaak op valt is de dankbaarheid van mensen die iets ziek zijn, in de put zitten, verdrietig zijn en die je dan bezoekt. Ik kom vaker in verzorgings- of verpleeghuizen en natuurlijk de mensen bij Dichterbij die vanwege hun beperking daar 24-uurs zorg nodig hebben.

Een klein bezoekje maakt hen stralend en vol van dankbaarheid. Ze kunnen zo dankbaar zijn voor dat half uurtje van jouw tijd dat je bij hen op bezoek bent geweest.

Maar ook de dankbaarheid die van mensen afstraalt als ze na een heupoperatie of nieuwe knie weer een paar stappen hebben kunnen lopen.

Of de dankbaarheid over hoe heerlijk een kop koffie of thee smaakt na een zware operatie.
Of de blijheid en dankbaarheid dat ze weer eens goed hebben kunnen slapen.

Al deze mensen stralen een pure en oprecht dankbaarheid uit niet om te slijmen zodat je weer eens terugkomt maar omdat wanneer je iets mankeert hebt, je ervaart dat alles wat wij zo vanzelfsprekend vinden, niet vanzelfsprekend is. De doodgewoonste dingen komen dan plotseling in een ander licht

te staan.

Er is een lied over de doodgewoonste dingen waarvoor je op momenten dat het niet meezit zo dankbaar voor kunt zijn: een onverwachte brief, een handdruk van een vriend of vriendin die je niet had verwacht, een telefoontje of dat kleine bosje bloemen, de glimlach van een ander

Als wij alles niet zo vanzelfsprekend zouden vinden maar ons af en toe weer eens durfden verwonderen over het licht van deze dag, dat water uit onze kraan komt, een dak boven ons hoofd ... gewoon die alledaagse dingen wellicht zouden we vaker gewoon spontaan dank-je-wel kunnen.

10 mensen worden aangespoord en in de gelegenheid gesteld weer mee te doen, slechts eentje komt terug en zegt dank-je-wel.

Hebt u vandaag, vanmorgen dat 'dank-je-wel' ook al uitgesproken voor het ontbijt dat voor je klaar stond of toen je partner iets vriendelijks tegen je zei of je even hielp toen dat nodig was?

Hebt u voor dat u vanmorgen ging eten dank-je-wel gezegd tegen God voor het dagelijks brood?
Iets dat we straks wel doen als we het Onze Vader uitspreken voor we het brood voor onderweg delen en breken met elkaar.

Mag het ons in de komende week gegeven zijn die ene te zijn, die ene die terug kwam en dank-je-wel zei, mag het ons gegeven zijn om tegen de ander, die medemens die ons helpt en die Ander met een hoofdletter die zorgt dat er elke dag weer een nieuwe dag is komende week dank-je-wel te zeggen.

Wellicht wordt de wereld daar een stuk vriendelijker,
medemenselijker, heiliger of liever gezegd heel van.

Mag het zo zijn.